

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., v právní věci

žalobce: **T. L.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2020, č. j. KÚOK 63189/2020, sp. zn. KÚOK/25526/2020/ODSH-SD/7693,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce svou žalobou doručenou soudu dne 4. 9. 2020 brojí proti v záhlaví citovanému rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, odboru dopravy (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 13. 12. 2019, č. j. PVMU 155553/2019 41, jímž správní orgán prvního stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jako nedůvodné zamítl námitky žalobce proti záznamům bodů v registru řidičů, přičemž tyto záznamy byly potvrzeny.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobce namítl, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalobce předložil rozhodnutí správních orgánů ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená správní praxe, podle níž se správní orgány důsledně zabývají jednotlivými pokutovými bloky a tím, zda jsou relevantním podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení. S ohledem na zásadu legitimního očekávání, by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, jinak je narušena rovnost účastníků před zákonem.
3. Žalobce v odvolání napadl jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, avšak žalovaný uvedl, že je posuzovat nemůže, byť praxe jiných úřadů v obdobných věcech je jiná. Podle žalobce je ovšem nutno porovnat oznámení policie o spáchání přestupku s příslušným rozhodnutím (blokem), aby byla vyloučena možná chyba. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, vyplývá, že tato nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku, na rozdíl od rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C 1404971. Argument žalovaného, že žalobce svým podpisem dal souhlas se správností rozhodnutí, je nesprávný. Žalobce dále uvedl, že z rozhodnutí by měly být patrné údaje o přestupci, místu a čase spáchání přestupku a mělo by být zcela jasné, jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Poté konstatoval, jakým způsobem má být popsán přestupek v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem, v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem a v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti.
4. Konkrétně pak žalobce namítl, že v případě pokutového bloku ze dne 17. 7. 2019 není v kolonkách 1-4 přesně zjištěna osoba přestupce, v kolonce 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku, není zde jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku, z popisu jednání nevyplývá jasné skutková podstata ani jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, právní kvalifikace v kolonce č. 6 je nedostatečná. V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti. V kolonce č. 8 není zřetelná výše uložené sankce. V kolonkách č. 9-11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo rozhodnutí vydáno není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny všechny údaje o oprávněné osobě, která rozhodnutí vydala, včetně podpisu. nelze přezkoumat ani data týkající se vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem.

5. V pokutovým blokům z 14. 1. 2019, 10. 1. 2018, 15. 11. 2018 a 26. 5. 2017 vznesl žalobce obdobné námitky.
6. Uvedené pokutové bloky proto nejsou dle žalobce způsobilé pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce se tudíž domáhal, aby soud přezkoumal způsobilost těchto rozhodnutí pro zápis bodů ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, a navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce ke dne 17. 7. 2019 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a byl proto vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Dne 15. 8. 2019 podal žalobce námitky proti všem záznamům bodů, které správní orgán prvního stupně posoudil a neshledal je důvodnými. Zahájil řízení o námitkách, ve kterém vydal rozhodnutí dne 13. 12. 2019. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal blanketní odvolání, které v avizované lhůtě nedoplnil. Odvolací orgán věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k postupu dle §37 správního řádu. Po doplnění bylo žalovaným odvolání nyní napadeným rozhodnutím zamítnuto.
8. Pokud žalobce v odvolání poukazoval na rozhodovací praxi jiného krajského úřadu, žalovaný neměl jeho rozhodnutí k dispozici. Žalovanému není praxe jiných úřadů známa. Rozhodnutí jiných správních orgánů rozhodujících v obdobných věcech pro něj nejsou právně závazná, žalovaný čerpá především z rozhodnutí správních soudů, které odstraňují nejednotnost ve výkladu právních předpisů. Žalobci nemohlo vzniknout legitimní očekávání v souvislosti s praxí jiných správních orgánů.
9. Správní orgán prvního stupně prověřil všechny záznamy bodů v registru řidičů a dospěl k závěru, že zaznamenaný počet bodů byl zjištěn správně a jednotlivé záznamy jsou v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán nemá prostor k správnímu uvážení ve vztahu k počtu bodů. V řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů je správní orgán oprávněn pouze zkoumat, zda existuje způsobilý doklad pro záznam, v zásadě nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánu veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Na tyto akty je třeba pohlížet jako na správné a zákonné, pokud nejsou zákonem předvídaným způsobem zrušeny. Žádné pravomocné rozhodnutí o zrušení blokového řízení však nebylo předloženo.
10. Žalovaný poukázal na typizaci žalobních námitek pro všechna řízení o námitkách jednotlivých řidičů, kteří se dostali do fáze „vybodování“. Následně zopakoval a rozšířil odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k jednotlivým blokovým řízením. Konstatoval, že respektoval veškeré odvolací důvody a přiměřeně se jimi zabýval. Žalovaný i správní orgán prvního stupně zkoumali veškeré relevantní podklady pro rozhodnutí ve věci, a to nejen oznámení, ale i související pokutové bloky, přičemž o jejich náležitostech a dostatečnosti není pochyb. Žalobcem tvrzené nedostatky buď nemají oporu ve spisu nebo nemají vliv na způsobilost pokutových bloků být podkladem pro zápis bodů. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

11. Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené

rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

12. Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
13. Z obsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu týkající se řízení o námitkách vyplývá, že *„správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Pokud je podkladem pro zápis bodů rozhodnutí vydané v blokovém řízení, pak je správní orgán rozhodující o námitkách povinen vyžádat si příslušné pokutové bloky, aby mohl posoudit jejich podkladovou způsobilost (nestačí pouhé oznámení policie o spáchání přestupku, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76). Rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, vyplývá, že případné formální či obsahové nedostatky pokutového bloku neznamenají automaticky jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru: *„[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.*
14. Podle názoru soudu žalovaný i správní orgán prvního stupně postupovali v řízení o námitkách zcela v souladu s platným zněním zákona o silničním provozu a s uvedenou judikaturou, neboť si vyžádali jednotlivé pokutové a příkazové bloky a podrobili je přezkumu z hlediska jejich způsobilosti pro zápis bodů do registru. Namítá-li žalobce, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a jeho návrhy, pak je třeba především poukázat na to, že žalobce v průběhu správního řízení žádné důkazy nenavrl ani

nepředložil. Soudu tak není zřejmé, co konkrétně měl žalovaný ignorovat. Pokud žalobce až v řízení před soudem předkládá různá rozhodnutí správních orgánů a pokutové bloky z jiných správních řízení, pak neuvádí žádné konkrétní tvrzení nebo argumentaci, jakým způsobem by se tyto dokumenty měly vztahovat k projednávané věci. Jestliže žalobce v této souvislosti vyslovuje obecný závěr, že správní orgány mají v řízení o námitkách přezkoumávat způsobilost jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly body zapsány, tak přesně tímto způsobem správní orgány v žalobcově věci postupovaly. Přitom praxe jiných krajských úřadů žalovaného nezavazuje (shodně viz bod 19 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2021, čj. 1 As 473/2020 - 38). Je třeba rovněž zmínit, že žalobce svým podpisem souhlasil se skutkovým stavem zjištěným a popsáním na pokutových blocích, neboť to je jednoznačně účelem jeho podpisu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2009, čj. 2 As 89/2008-54, nebo ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Uvádí-li pak žalobce v obecné rovině svoji představu o tom, jak by měl vypadat popis skutku v případě některých přestupků, pak tyto jeho úvahy nemají žádnou spojitost s projednávaným případem a nijak z nich nevyplývá, co konkrétně žalovanému vytýká. Všechny tyto námitky žalobce jsou proto nedůvodné.

15. Ve vztahu ke konkrétním výtkám žalobce vůči některým příkazovým blokům pak soud uvádí následující. Všechny příkazové bloky obsahují dostatečnou identifikaci žalobce, je zde uvedeno jméno a příjmení, datum narození a bydliště. Je zde uvedeno číslo dokladu, podle kterého byla totožnost ověřena. Na všech dokladech je uvedena doba, kdy k přestupkovému jednání došlo. Místo spáchání je označeno uvedením obce a ulice, v některých případech rovněž číslem popisným domu, u kterého k přestupkovému jednání došlo. Popis skutku je vždy uveden tak, že je dostatečně konkrétní k jeho identifikaci. Právní kvalifikace je uvedena vždy označením příslušného §, který byl porušen. Celková výše pokuty je vždy uvedena číselně i slovně. V příslušných kolonkách je uvedeno kde, kterého data a kým byla blokové řízení vedeno a kdo pokutu uložil, včetně identifikačního číslo oprávněné osoby, které je někdy psáno ručně, někdy je součástí razítka. Razítkem jsou opatřeny všechny bloky. Pokud se jedná o formu zavinění, v příkazových blocích je v bodě č. 7 zaškrtnuta příslušná forma zavinění. Výjimkou je pokutový blok ze dne 26. 5. 2017. Řízení proběhlo před účinností zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, která nastala 1. 7. 2017. Teprve zde, v §92 odst. 2 tohoto zákona, je stanovena povinnost uvést v příkazovém bloku právní kvalifikaci skutku včetně formy zavinění. Dle předchozí právní úpravy, a to zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů) musel pokutový blok obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé tohoto zákona, dle kterého se na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla v pokutovém řízení pokuta uložena.
16. Pokutový blok ze dne 26. 5. 2017 měl jinou strukturu, obsahoval jiné číselné označení kolonek, než ostatní bloky, vydané po 1. 7. 2017. Přesto žalobce členil žalobní námitky k tomuto bloku stejně jako v případě ostatních bloků, což je dle názoru soudu způsobeno tím, že se jednalo o paušální argumentaci. Soud však konstatuje, že i tento blok byl způsobilým podkladem.
17. Všechny pokutové bloky proto soud hodnotí jako zcela dostatečný podklad pro zápis bodů do bodového hodnocení v registru řidičů. Námitky jsou nedůvodné.

V. Závěr a náklady řízení

18. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. listopadu 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu